

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cta theodora monacha. Cap[itulum]. cix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sc̄tis in mēse iulij occurrētibus. Fo. clv.

Tandē eius patiētie ⁊ hūilitatis fratres mi-
ferti abbati p̄ marino intercedunt: ip̄m̄q; de
eius licētia in monasteriū cū paruulo intro-
m̄tūt. Cui abbas p̄ penitētia ip̄osuit: vt oēs
immundicias loci extra deferret: et aquam
necessariā baularēt. Ipsa autē hilariter oīa
patiēter p̄ ciebat: ⁊ in cunctis gr̄as agebat.
Sed post paucos dies in dño feliciter obdor-
muit. Cuius corpus abbas longe a monaste-
rio mandauit sepeliri: eo q̄ absq; penitētia
obisset. Cū autē fratres corpus lauarēt: ⁊ mu-
lierē esse cōspicerēt: stupefacti ⁊ territi se in
dei famulā grauit̄ deliquisse fatentur. Ad
cū abbas cognouisset eā intra monasterium
bonozificatūmulari iussit: ⁊ euz lachrymis p̄
se ⁊ fratribus ab ea veniam postulauit: eo q̄
ipsam ignozas innocēter afflirit. Corpus er-
go sancte virḡinis i ecclesia recōditū miracu-
lis clarere cepit. Illa autē q̄ dei filiā infama-
uerat a demone arripit ⁊ ad sepulchrū addu-
cta scelus confitē: ⁊ post dies. vii. eius meri-
tis liberat. Quieuit autē sancta virgo in dño
xvi. kal. augu. Anno autē dñi. D. cxij. tem-
pore iacobi teopoli ducis venetoz. Quidam
iacob⁹ de bora perecialis ecclesie sc̄te marie
de venetijs deuotus sc̄te virḡis: corpus ipsius
de p̄ribus romante sublatū p̄ nauēz venetias
direxit: et in ecclesia sua collocandum ordina-
uit. Cui⁹ meritis naute a maris tempestate
liberati sunt. Sicq; corpus sc̄te virḡinis ve-
netias delatū in eadez ecclesia sepultū est kal.
septembris.

De sc̄ta theodora monacha. Lañ. cir.

Theodora mōa-
cha apud alexandriam claru-
it tēpe zenonis imperatoris.
Hec nobilis ⁊ speciosa viruz
habuit ⁊ diuītē ⁊ deū timen-
tē. Cuius sanctitati diabolus inuidens: virū
quēdā diuītē in illius concupiscentiā incita-
uit: qui eā crebris nuncijs ⁊ muneribus mo-
lestauit. Sed cū ipsum o. no contemneret et
p̄ctm̄ abhorreret: tandē p̄ quandā mulierez
ei missam illaz decepit: que puella suavit: q̄
deus quicqd̄ occidente sole comittit̄ minime
intuef. Cuius suasioni puella prebens assen-
sum viruz ad se nocte introire p̄misit: ⁊ vo-
luntatē eius cōpleuit. Statimq; ad se redi-
ens amarissime flebat: eo q̄ ipsam consciētia
remordebat. Quā vir eius nimū flentē con-
solarī studebat: sed illa nullā consolationem
recipere curabat: causam autē fletus eidem
nullatenus indicare volebat. Dane autē fa-
cto quoddā monasteriū monialium adiit: et
abbatissam interrogauit: an deus quoddam
graue delictū quod die aduersascente cō-
miserat scire posset. Cui illa respōdet: quod
deo nihil abscondit: ⁊ q̄ deus videt quicquid

quacumq; hora comittit. Rediens ergo do-
mum quadā die cū vir suis abesset: comā su-
am p̄scidit: ⁊ vestimenta viri sui assumēs ad
monasteriū monachozū: quod p̄. xviii. milia-
ria a ciuitate distabat accessit: ⁊ vt ibidem in
monachum reciperet obtinuit. Interrogata
q; de noīe dixit se theodoro nūcipari. Ibi er-
go officia oīa humiliter faciebat: ⁊ eius mi-
nistriū oībus gratum erat. Post aliquot
annos abbas theodoro iussit: vt boues iunge-
ret ⁊ oleum de ciuitate deferret: vir autē eius
plurimū flebat: timēs ne civiro aliquo reces-
sisset. Et ecce angelus dñi ipsi dixit: vt mane
surgeret: ⁊ in via que d̄. sancti petri stare: ⁊
coniugē obuiā haberet. Quod cū fecisset:
theodora cum camelis venit ⁊ virū recogno-
scens: sed ab ipso icognita illū salutauit. Cū
autē ille diutius expectasset: ⁊ se deceptū cla-
maret: facta est vox ad eū q̄ ille q̄ ipsum pri-
die salutauerat vxoz sua fuerat. Ante au-
tem sanctitatis theodora fuit: vt multa mira-
cula faceret. Nā ⁊ hominē a bestia laceratus
eripuit: ⁊ suis precibus suscitauit. Ipsamq;
bestiā maledixit: que subito mortua corruit.
Diabolus autē sanctitatē eius nō ferens eidē
apparuit ⁊ eaz de cōmissō adulterio duriter
inreparuit: vt illam ad deseparationē puoca-
ret. Que signū crucis edidit: ⁊ mox demon
evanuit. Quadā vice dñi de ciuitate cū camel
rediret ⁊ i quodā loco hospitata fuisset puel-
la ad eā venit vt secū cōcūberet illā putas eē
virū. Que cū respueret iuit ad alterū in ip-
so hospitiū tacentē ⁊ cū eo dormiuit: ⁊ de il-
lo concepit. Cū autē veter eius itumisset. In-
terrogata dixit. se de theodoro monacho cō-
cepisse. Natum igitur puerū ad abbatē trās-
miserunt: q̄ cū theodorū inreparet: ⁊ ille sibi
indulgeri peteret: scapulis sancte puer ipo-
nitur: ⁊ de monasterio eicitur: que p̄. vij. an-
nos extra monasteriū mansit: ⁊ de lacte peco-
rum infantē nutriuit. Diabolus autē in spe-
cie viri sui eidē apparuit: ⁊ vt ad se rediret:
multis blanditijs per-suasit: q̄ cū orasset: de-
mon statim evanuit. Alia quoq; vice demo-
nes ad eaz in specie multaz feraz venerūt: ⁊
eā diris clamoribus ⁊ insultibus terrere vo-
luerūt: sed ofone fusa confestim ab ea disces-
serūt. Altera vice multitudo militū veniebat
quos princeps precedebat: ⁊ eū ceteri adora-
bāt: que cū similiter ab illis iuitaret: vt eoz
dñm adoraret: illaq; deū se adorare velle di-
ceret: ipsa ante principē adducit ⁊ flagellis
vsq; ad mortē ceditur. Sed dū cōstater p̄se-
uerasset: ois illa turba demonū ab ea depelli-
tur. Alia quoq; vice aurū multū repperit: de
inde canistrū oī cibozū genere refectū inue-
nit: sed signo crucis edito vrunq; evanuit.
Post annos. vij. abbas eius patiētia cōside-
rans ipsam cū puero in monasteriū: intrōdu-

rit: ubi cum duos annos laudabiliter peregris-
set: una cum puero, se in cella reclusit: que post
quod omnibus sanctis monitis eruditus: spiritu tra-
didit: puerque plurimum flere cepit. Eadem no-
cte abbas per visionem asperit: quod nuptie marie
parabant: et mulier gloria et immenso lumine cir-
cundata in medio sanctorum omnium portabat: et in
lectulo iocundissimo ponebat. Audiuitque vo-
cem: quod mulier illa theodorus erat: qui falso
de puero accusatus fuerat. Et citatus abbas
cum fratribus ad cellam iuit: et iam illa defuncta
inuenit: quam discooperta feminam inuenit. Di-
xitque abbas per prepuerellam: que ipsam infamaue-
rat: et illa ei mulier esse dixit: et ad oculum indi-
cavit. Angelus domini etiam abbati dixit: ut equum com-
mitteret: et quicunque sibi obuium ad monasterium
uisu secum adduceret: que dum pergeret: eadem vir theo-
dore occurrit: et abbati coniugem suam obisselas-
seruit, cuius transitum domino reuelate didicerat:
et eam ad videndam pergebat: que abbas in suo equo
assumpsit: et ad monasterium suum deduxit. Ele-
mentes quoque ambo plurimum fleuerunt: et theodo-
ra sepulture tradiderunt. xvi. kal. augu. Cir-
ca autem eius cellam theodore accepit: et ibidem in sa-
cristate vite permansit. Puer quoque theodore
nutricem imitatur: omni more honestate claruit: itaque
abbati defuncto monasterii regimine successit.
De sanctis scyllitanis martyribus. Cap. cx.

Scyllita-

in martyres apud
carthaginem passi
sunt: quorum nomina
sunt hec speratus: natalius:
cyrinus: beturinus: felix: aquil-
linus: letarius: ianuarus: ge-
nerosa: bestia: doata: secunda.
Hi omnes a saturnino prefecto
detenti post primam christi fi-
dei confessionem in carcere missi sunt: et in li-
gno confixi: deinde gladio decollati sunt. xvi.
kal. augusti. Et dicunt scyllitanam a scyllitana
insulam: ex qua oriundi fuerunt.

De sanctis Symphorosa et septem filijs
eius martyribus. Cap. cx.

Symphorosa cum
septem filijs suis apud tyburti-
nam ciuitatem sub adriano prin-
cipe passa est. Hec fuit pium bea-
ta getulij martyris: de qua supra dictum est. iij.
idus iunij. Ex quo septem liberos procrea-
uit: quorum nomina hec sunt: crescentius: iulianus:
nemesius: primitiuus: iustinus: stacteus: eu-
genius: quos omnes adrianus una cum matre de-
tineri fecit: et ipsam symphorosam iussit pal-
mis cedi: de hinc criminibus suspecta: sed cum eam
sperare nullatenus posset: iussit eam alligato

saro in flumini precipitari. Linius frater euge-
nius curie principalis tyburtine corpus eius
colligens sepeliuit. Mane autem factum iussit im-
perator: septem figi stipites: ibique filios eius
ad trocleas extendi: et crescentes in gutture
transfigi: iulianum in pectore: nemesium in corde:
primitiuum per umbilicum: iustinum per membra dis-
tinctum scindi per singulos corporis nodos at-
que iuncturas: stacteu lacris multis donec moreretur
in terra configi: eugenium scindi a pectore
usque ad inferiores partes. Quorum corpora pres-
cepit auferri et proici in foueam altam. Et posue-
runt pontifices sacrorum nomine loci ipsius ad
septem biethanatos: quorum corpora requiescunt
via tyburtina miliario nono. Passi sunt au-
tem. xv. kal. augusti.

De sancta Eugdene mar-
tyre. Cap. cxii.

Eugdene mar-

tyr apud carthaginem passa est
que plautiano et zete filiis
presentata iussu rufini proconsulis
quater diuersis temporibus equulei
suspensione reuata: et ungularum horreda lace-
ratione cruciata carceris etiam squalore diu-
tius afflictis: cum hec omnia pro christi no-
mine superasset: nouissime gladio cesa est. xv.
kal. augusti.

De sancto Arnulpho epi-
scopo. Cap. cxii.

Arnul-

phus episcopus
turonensis: ut
ait sigibertus
claruit in gal-
liatempore anastasi imper-
ratoris: qui facti remigij re-
mensis episcopi in baptisma-
te filius fuit: cuius etiam pa-
rentes primo gentiles tamen postmodum a
sancto remigio conuersi et baptizati: ille ro-
gatianus illa autem euphrosyna nominati fue-
runt: qui omnia sua pauperibus dispensan-
da sancto remigio tradiderunt. Remigius
vero regi clodoueo iam christiano arnulphum
eius spiritualem filium commendauit. Qui
rex uti nobilissimo: stambergam neprem su-
am in uxorem tradidit. Ipsos tamen ambos
coniuges sanctus remigius ad uirginitatis
obseruantiam induxit. Post hec arnulphus
reuelatione diuina omnia sua per testamen-
tum uxori relinquens: eam remigio commen-
dans in habitu laicali per annos. xxvii. pere-
grinatus est. Quodam die dominico dum
post matutinum oraret in ecclesia rauennas-
te: uidit animam cuiusdam peccatoris nu-
per defuncti: que ad inferna a demonibus tra-